

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok

2. old.

Részlet:

Rainer Maria Rilke:

Történetek a Jóistenről

3. old.

Egyházközségi hírek

6. old.

Elgondolkodtató:

A békák példázata

7. old.

Karitásg hírek:

8. old.

Múltidézés

10. old.

Ünnepi ~~kispróba~~ receptek:
„Sajtbomba”

11. old.

Kalendárium:

SZENT KÁZMÉR

12. old.

Uers: Nagyböjti

gondolatok 14. old.

Viccek: 15. old.

Rejtvény: 16. old.

Könyörülj rajtam, Istenem

50. zsoltár

Könyörülj rajtam, Istenem!

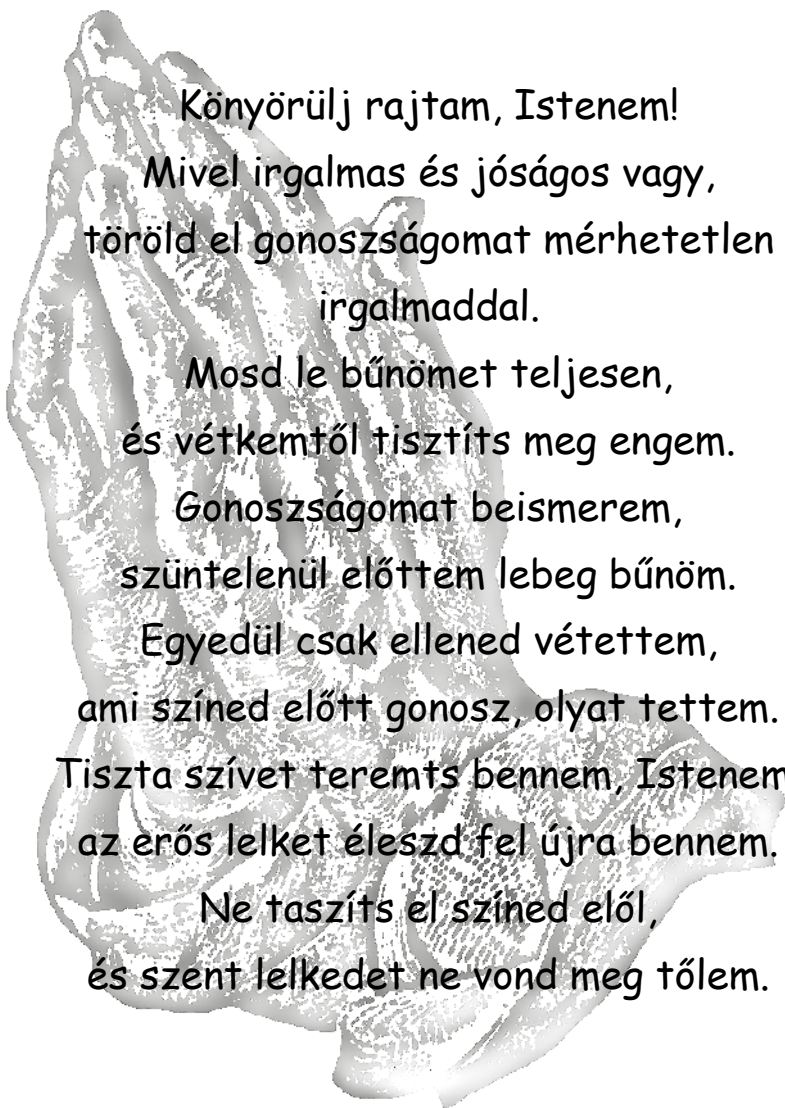
Mivel irgalmas és jóságos vagy,
töröld el gonoszágomat mérhetetlen
irgalmaddal.

Mosd le bűnömet teljesen,
és vétkemtől tisztíts meg engem.

Gonoszágomat beismerem,
szüntelenül előtted lebeg bűnöm.

Egyedül csak ellened vétettem,
ami színed előtt gonosz, olyat tettem.
Tiszta szívet teremts bennem, Istenem,
az erős lelket éleszd fel újra bennem.

Ne taszíts el színed elől,
és szent lelkedet ne vond meg tőlem.

Miseszándékok

Március(az esti szentmise időpontja 17 h)Szentek és
ünnepeink

1. 2. 3. 4. 5. 6.	Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	9h: Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért 17h: id. Jóvér Kálmán	Szent Lea Szent Ágnes Szent Frigyes Szent Kázmér Szent Adorján Évközi 9. vasárnap Szent Koletta
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Paplogó József, valamint élő és elhunyt családtagok 9h: Kószó Jenő, Magyar Imre, Farkas Ilona 17h: Császár Vince, Tóth Matild, Tóth Terézia, Vass József	Szent Perpétua, Felicitas Istenes Szent János HAMVAZÓSZERDA Szent Franciska Szent Emil Szent Konstantin Szent Gergely Nagyböjt 1. vasárnapja Szent Patrícia
14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	17h: Kiss József Nincs szentmise Nincs szentmise Nincs szentmise 18h: Krabót József 9h: Horváth Vince, Tóth Etelka, Piroska és Vince 18h: Jójárt József, Frank Mária	Szent Matild királyné Szent Kelemen Szent Herbert Szent Patrik Szent Sándor Szent József Nagyböjt 2. vasárnapja Csáki Boldog Mór
21. 22. 23. 24. 25. 26. 27.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	18h: Bende Sándor, Szécsi József, Vass József 18h: Papp Gábor 18h: Ábrahám Mihály, Reznák Julianna 9h: Bata Tiborné Nagy Irén Ilona, Bata Csaba, Bata András, Tóth Julianna 18h: Pipicz Mária, Papp Antal, Magda József, Varga István	Szent Benedek, Flüei Szent Miklós Szent Beáta Szent Ottó Szent Gábor Gyümölcsoltó Boldogasszony Szent Emánuel Nagyböjt 3. vasárnapja Szent Lídia
28. 29. 30. 31.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök		Szent Johanna Szent Bertold Climacus Szent János Szent Benjámin

AZ IDEGEN

Levelet kaptam egy idegentől. Nem Európáról írt az idegen, nem Mózesről, sem a nagy, sem a kis prófétákról, nem az orosz cárról vagy félelmetes elődjéről, Rettenetes Ivánról. Nem a polgármesterről vagy a szomszéd foltozóvargáról, nem a közeli városról, sem a távoli városokról; nem fordul elő levelében sok-sok őzével az erdő sem, ahol reggelente elbolyongok. Anyácskájáról sem mesél benne s húgairól sem, akik bizonyára rég férjhez mentek. Talán az az anyácska halott már; másképp hogyan is lehetne, ha egy négyoldalas levélben sehol említést sem találok róla! Sokkal - sokkal nagyobb bizalommal ajándékoz meg; testvérévé fogad, a bajáról beszél velem.

Este eljön hozzám az idegen. Nem gyújtok lámpát, lesegítem a kabátját, s megkérem, igyék velem egy teát, mert épp ez az az óra, mikor napi teámat megiszom. S ilyen bensőséges látogatásnál miért térnék el tőle? Mikor már asztalhoz ülnénk, észreveszem, hogy vendégem nyugtalan; arcán félelem ül, keze reszket.

- Igaz - mondom -, itt egy önnek szóló levél. - S már a tea kitöltésével foglalatoskodom. - Kér cukrot vagy talán citromot? Oroszországban szoktam meg, hogy a teát citrommal igyam. Nem próbálja meg?

Lámpát gyújtok s az egyik távolabbi sarokba állítom, kissé magasra, így a szobában voltaképp alkonyi derengés marad, csak az előbbinél némileg melegebb, pirosas. S most vendégem arca is határozottabbnak, melegebbnek és jóval ismerősebbnek látszik. Még egyszer köszöntöm ezekkel a szavakkal:

- Tudja, már régóta vártam. - S mielőtt ideje lenne a csodálkozásra, megmagyarázom: - Ismerek egy történetet, amit nem mondhatok el senki másnak, csak önnek. Ne kérdezze, miért, csak azt mondja meg, kényelmesen ül-e, elég édes-e a teája s van-e kedve meghallgatni a történetet.

Vendégemnek el kellett mosolyodnia. Majd egyszerűen felelt:

- Igen.

- Mind a háromra: igen?

- Mind a háromra.

Egyszerre támaszkodtunk hátra székünkön úgy, hogy arcunk beárnyékolódott. Letettem teás poharamat, örültem a tea arany csillogásának, majd lassan újra elfeledtem örömömet s hirtelen megkérdeztem:

- Emlékszik még a Jóistenre?

Az idegen elgondolkozott. Szeme a sötétségbe mélyedt, pupilláin az apró fénypontok egy park páros, lombos fasorához váltak hasonlóvá, mely fölé fényesen és tágasan borul a nyár napja. Az is így kezdődik, kerek pirkadattal, szétterjedve az egyre szűkülő sötétségben egy távoli, ragyogó pontig: a túloldali kijáratáig egy tán még sokkal fénylőbb nappalnak. Míg ezt fölismertem, habozva szólalt meg, mintha nem szívesen bízna a hangjára:

- Igen, emlékszem még Istenre.

- Jól van - köszöntem meg -, hiszen épp róla szól a történetem. De előbb mégis mondja meg, beszélget néha gyerekekkel?

- Megesik, néha legalábbis.

- Talán tud róla, hogy két kezének csúf szófogadatlansága miatt Isten nem tudja, valójában milyen is a megalkotott ember?

- Erről hallottam egyszer valahol, csak azóta már sejtellem sincs, kitől - válaszolta vendégem, s láttam, hogy homlokán bizonytalan emlékek futnak át.

- Mindegy - riasztottam föl -, hallgassa csak tovább. Hosszú ideig elviselte Isten ezt a bizonytalanságot. Hiszen türelme, akár csak ereje, végtelen. Ám egyszer, mikor közte és a föld között napokig sűrű felhők álltak úgy, hogy már maga is alig tudta: mindezt, világot, embert és időt nem álmodta-e csupán, előszólította jobb kezét, mely színe elől oly rég száműzve s elrejtve, apró-cseprő munkákkal foglalatoskodott. Az szolgálatkészen sietett elő; már azt hitte, Isten végre kész a megbocsátásra. Mikor Isten így látta maga előtt, teljes szépségében, ifjúságában és erejében, már hajlott a bocsánatra. De még jókor meggondolta magát, s anélkül, hogy rápillantott volna, megparancsolta:

- Lemégy a földre. Felöltöd az emberek alakját, s fölállsz meztelenül egy hegytetőre, hogy pontosan megszemlélhesselek. Amint leérkezel, menj el egy fiatal asszonyhoz, s mondd neki, de egészen halkan: élni szeretnék. Először egy kis sötétség lesz körülötted, aztán nagy sötétség, ezt hívják gyermekornak, majd emberré érsz, s akkor hágsz föl a hegyre, amint megparancsoltam. Hiszen mindez csupán egy pillanatig tart. Ég veled.

A jobb kéz búcsút vett a baltól, sok kedves névvel illetve, sőt mint hírlik, egyszerre meghajolt előtte s ezt mondta: „Te Szentlélek.” De már elő is lépett Szent Pál, levágta a Jóisten jobb kezét, egy arkangyal felfogta s bő köntöse alatt elvitte

onnan. Isten pedig bal kezével befogta a sebet, nehogy vére a csillagokra ömöljön s szomorú csöppekben a földre zuhogjon. Nem sokkal azután Isten, amint figyelmesen szemlélt minden eseményt odalenn, észrevette, hogy vasba öltözött emberek az egyik hegy alatt nagyobb sokaságban gyűltek össze, mint valamennyi más hegy körül. S várta, mikor pillantja meg ott fölfele hágó kezét. De csupán egyetlen ember jelent meg, amint látszott, vörös köpenyben, ahogy egy fekete, himbálózó valamit vonszolt fölfelé.

Ugyanebben a pillanatban Isten bal keze, mely a vérző sebet fedte el, nyugtalankodni kezdett, s egyszerre csak, mielőtt Isten megakadályozhatta volna, elhagyta helyét és tébolyultan bolyongva a csillagok között, ezt kiáltozta:

- Ó, a szegény jobb kéz, és én nem segíthetek rajta!

Közben rángatózott Isten bal karján, mindenáron szabadulni próbált tőle. Az egész föld vöröslött Isten véréből, és nem lehetett felismerni, mi történik alatta. Isten majdnem meghalt akkor. Végző erőfeszítéssel visszahívta jobbját; az pedig sápadtan, remegve jött vissza s lefeküdt helyére, mint egy beteg állat. És a bal kéz sem, noha ő már tudott egyet s mást, hiszen felismerte Isten jobb kezét odalenn a földön, mikor az vörös köpenyben fölhágott a hegyre, még ő sem tudta meg tőle soha, mi ment végbe azután ott a hegyen. Valami rettenetes dolognak kellett lennie. Hiszen Isten jobbja még mindig nem heverte ki, és éppen annyit szenved ettől az emléktől, mint Isten ősi haragjától, mert Ő azóta sem bocsátott meg a kezeinek.

Hangom kissé megpihent. Az idegen tenyerébe rejtette arcát. Sokáig maradtunk így. Aztán vendégem megszólalt azon a hangon, melyet réges-rég óta ismertem:

- És miért mondta el nekem ezt a történetet?

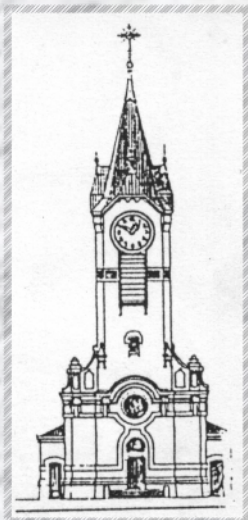
- Ki más értett volna meg? Ön rang, hivatal, mindenféle evilági méltóság nélkül, jóformán névtelenül jött el hozzám. Sötét volt, amikor belépett, egyedül én vettem észre vonásaiban valami hasonlóságot...

Az idegen kérdően pillantott föl.

- Igen - viszonztam néma pillantását -, gyakran gondolok rá, talán Isten keze ismét úton van...

A gyerekek megismerték ezt a történetet, és nyilván úgy mesélték el nekik, hogy mindent megértettek belőle. Bizonyára, hiszen megszerették.

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, Liskai Tamást, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend: kedd-szombat: 17.⁰⁰
vasárnap: 9.⁰⁰ és 17.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd, Szerda, Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

A hamvazószerdai szentmise március 9-én, szerdán 17 órakor kezdődik!

Nagyböjt péntekjein az esti szentmise előtt fél órával a keresztutat végezzük.

Az esti szentmisék március 18-tól újra 18 órakor kezdődnek.

Március 16. és 18. között nem lesz szentmise templomunkban és az iroda is zárva tart. Lelkipásztori ügyekben keressék bizalommal a mórashalmi plébániát, irodai ügyekben pedig Ábrahám Antalné sekrestyést vagy Vargáné Ábrahám Ildikó hitoktatót, ill. hívják a plébánia mobilszámát.

A **családcsoport** márciusi összejövetelét március 19-én, szombaton, 15 órai kezdettel tartja.

A legközelebbi **Páduai Szent Antal imaóra** március 23-án, szerdán, a szentmise után lesz megtartva.

Márciusban a házszenteléseket folyamatosan végezzük a József Attila utcától Szeged felé eső területen (Vasút utca és Dózsa György utca által bezárt terület). A külterületi házak szentelésére várhatóan április elején kerül sor.

A házszenteléseket idén kedden, csütörtökön és pénteken végezzük délelőtt és délután. Akikhez nem sikerül bejutni, vagy megbeszélte időpontra kéri a házszentelést, igényüket jelezzék a plébániahivatalban személyesen, vagy a plébánia mobiltelefonszámán (30/359-1050) hívás ill. sms útján, vagy a roszkeplebania@citromail.hu e-mail-címen.

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

A békák példázata

Egy életre szóló lecke.

Volt egyszer egy csoport béka, akik versenyezni akartak. Egy nagyon magas toronyba akartak feljutni. Sok néző gyűlt össze, hogy figyeljék a versenyt és bíztassák a békákat. Elkezdődött a verseny!

De a nézők közül senki nem hitt abban, hogy egy békának is sikerülni fog feljutni a torony csúcsára. Ilyeneket mondogattak:

„Oh, de fárasztó!!! Sosem fognak feljutni!”

Vagy:

„Semmiképp nem sikerülhet, a torony túl magas!” A békák kezdtek lemaradozni egyetlenegy kivételével, aki élénken kapaszkodott felfele...

A nézők kiabáltak:

„Ez túl fárasztó! Senki sem fog feljutni!”

Egyre több béka gondolta meg magát és fordult vissza. Csak az az egy haladt tovább kitartóan. Egyáltalán nem akarta feladni!

Végül mindegyikük feladta, azt az egy békát kivéve, aki hatalmas ambícióval és kitartással egyedül jutott fel a torony csúcsára!

Ezután a többi béka és a nézők is meg akarták tudni, hogyan sikerült neki az, amit mindannyian lehetetlennek hittek.

Egy néző odament a békához és megkérdezte, hogyan volt annyi ereje hogy feljusson a csúcsra. Ekkor derült ki, hogy a győztes béka SÜKET volt !!!

A tanulság?

Sose hallgass azokra az emberekre, akik mindig negatívak és pesszimisták, mert ők elrabolják a legszebb vágyaidat és reményeidet, amiket a lelkedben hordozol!

Gondolj mindig a szavak erejére, mert bármit hallasz vagy olvasol, befolyásolja tetteidet!

Tehát: Légy MINDIG OPTIMISTA!

És leginkább: Légy egyszerűen SÜKET, ha valaki azt mondja, hogy nem tudod megvalósítani álmaidat!

Gondold ezt: Bármikor sikerülhet neked, ha igazán akarod!

Páduai Szent Antal Plébánia karitászcsoportjának hírei:

2011: Az Önkéntesség Európai Éve

Az Európai Unió 1983 óta rendez meg a különféle témákra koncentráló „Európai Éveket”, melynek során az idei évet az önkéntesség témájának szenteli. A 2011-es dátum szimbolikus jelentőséggel bír, hiszen 2001 az önkéntesség nemzetközi éve volt, az európai intézmények pedig most - a nemzetközi év tizedik évfordulóján

- ismételten szeretnék felhívni a figyelmet erre az Európa szerte milliókat megmozgató tevékenységre.

Az önkéntesség az EU egyik alapelve, az önkéntes munka segítségével szociális érzékenységünk, szolidaritásunk fejlődik, valamint sokoldalú tapasztalattal gyarapszunk. Az - önkéntes tevékenységek - kifejezés a bármilyen formában végzett önkéntes tevékenységre vonatkozik, amelyeket a személy szabad akaratából, egyéni választása és motivációja alapján, a pénzügyi haszonszerzés szándéka nélkül végez. Az önkéntes tevékenységek mind az önkéntesnek, mind a közösségeknek és a társadalom egészének a javára szolgálnak.

Számos tekintetben létfontosságú: emberi, társadalmi problémák kezelésén felül környezetvédelmi szerepe is kiemelendő. Mostani elanyagiasodott világunkban az emberek egyre elszigeteltebben, egymástól eltávolodva élnek. Szinte mindent a pénz határoz meg, a közösség összetartó ereje meggyengült. Erre a helyzetre kínál megoldást az önkéntesség: új, emberi értékek felmutatásával, az összetartozás, egymásra figyelés

eszközeivel hozza közel az embereket egymáshoz. Fontos azt belátnunk, hogy a közösségért végzett tevékenységünk saját magunk számára is hasznot hoz: önkéntes munkánk példaértéket jelenthet a többi ember számára, és ha esetleg mi magunk kerülünk bajba, joggal számíthatunk a többiek segítségére. A köz érdekében végzett munkánk - szűkebb-tágabb lakóhelyünk szépítésével, fejlesztésével - a mi életterünk egészségesebbé, szebbé tételét jelenti, melynek előnyeit mi is élvezhetjük.

Magyarországon az Önkéntesség Éve alkalmából egy Nemzeti Koordináló Testület (NKT) Nemzeti Programot hozott létre, melynek célja, hogy felhívja a magyar társadalom figyelmét az önkéntesség jelentőségére és hozzájárulására az önkéntes munkához. A program nagykövetei: Miklósa Erika operaénekesnő, Fekete Pál színművész és Vajda Attila, olimpiai aranyérmes kenus.

A Magyar Katolikus Karitászt örömmel értesült erről a kezdeményezésről, hiszen a karitászcsoportok megalakulásuktól kezdve önkéntes munkát végeznek. Sokfajta tevékenység tartozik a karitászcsoportok feladatai közé, melyeket a röszei csoport is nagy lelkesedéssel végez. Ezek közül kiemelendő a betegek, idősek, szociális otthonban lakó röszeiek látogatása: a magányos, sokszor egyedül élő idős emberek minden kis figyelmességnek, beszélgetésnek örülnek. Ezen kívül ruhák osztása, csomagosztás, élelmiszerosztás, a röszei iskolásoknak felvilágosító órák tartása, a felajánlott bútorok, személyes tárgyak rászorulókhoz juttatása is feladatunk. Kicsiny, de lelkes csoport vagyunk, de mindig elkel eggyel több kéz. Ha valaki felelősnek érzi magát embertársai iránt, és kedvet kapott az önkéntesi munkához, sok szeretettel várjuk csoportunkban.

A fiatalok számára külön kezdeményezés indult KÖZÖD! felkiáltással, melyben fiatalokat várnak közösségi munka végzésére. Részleteket Kozma Zsófiától szerezhetnek be.

(Forrás: www.onkentesseg2011.hu)

Múltidézés egy rejtélyes levelesládából

A halálhajó

Franciaország tengerpartjáról minden évben indul egy hajó, amelyet joggal nevezhetünk halálhajónak. Ez viszi ugyanis a fegyenceket az Ördögszigetre.

Az Ördögsziget, már régi idők óta a deportáltaknak és hosszú időre vagy életfogytiglanra elítélt fegyenceknek büntetési helye. Kiszakítva a művelt világból, szomorú csendben áll ez a sziget. A tarthatatlan nap hevében fonnyad el ott az élet és egészségtelen éghajlatát csak nagyon szívós természet bírja ki. A sziget közepén áll a börtönépület, bizonyos idő után a jó viseletűek kikerülnek a cellákból és külön lakhatnak a sziget területén, de a büntetés földjét elhagyni nem szabad. Olyan szomorú és ártalmas vidék ez, hogy a börtönőrök nagyrésze is megbízható elítéltekből áll, mert bizony mást nem kényszeríthetnek erre a helyre. Aki pedig nem elítélt, azt hamarosan felváltják, mert sokáig nem bírná ki az életet ebben a földi pokolban.

Ezekután nem csodáljuk, hogy a hajó elindulása olyan, mint egy temetés. Felfegyverzett őrség hozza a megbilincselteket és a hozzátartozók zokogása visszhangzik a tengerparton. A szerencsétlen utasok örök búcsút intenek, mert hiszen mindegyik el lehet készülni arra, hogy elpusztul az Ördögszigeten. Ennek a halálhajónak indulása szörnyű képe tehát az élethossziglan tartó bűnhődésbe indulásnak.

*

Elképzelni is szörnyű e képet és ugyebár gondolni sem tudnánk arra az eshetőségre, hogy mi is azok között legyünk, akik megbilincselve állnak a halálhajó fedélzetén. Pedig gondold el, testvérem, hogy egykor te is a betegségtől lebilincselve fogsz feküdni halálos ágyadon és várod az indulást a halál felé. Ezerszer szörnyűbb lesz ez a pillanat abban az esetben, ha nincs rendben a lelked állapota! Mert hiszen akkor az út nemcsak egy földi élet tartamáig tartó büntetésbe visz, hanem soha véget nem érő örök büntetésbe, amelynek szenvedései végtelenül nagyobbak az Ördögsziget fegyenceinek szenvedéseinél is. Azért úgy élj, hogy halálod boldog legyen, s mivel nem tudod, mikor jön el érted a halál, gondoskodjál arról, hogy mindig Isten kegyelmében legyen lelked.

(Összegyűjtötte: Kiss Gábor)

Ünnepi kipróbált receptek

Joghurtos sütemény gyümölcscsel

Hozzávalók:

- 1 db tojás
- 25 dkg cukor
- 3 dl joghurt
- 25 dkg liszt
- 1 cs sütőpor
- gyümölcs

Elkészítés:

Az egészet összeverjük, és zsírozott lisztezett tepsibe öntjük (36x26). A tetejére gyümölcsöt szórunk (pl. meggyet).

Sütés: előmelegített sütőben 195 fokon, 30-35 perc

SAJT BOMBA

Hozzávalók:

- 2 tojás
- 2 evőkanál liszt
- 20 dkg reszelt sajt
- 1 kávéskanál sütőpor
- pici só
- zsemlemorzsza a forgatáshoz
- zsír / olaj a sütéshez

Elkészítés:

A hozzávalókat összedolgozzuk. Ezután golyókat készítünk belőle, zsemlemorzsába forgatjuk, és forró zsiradékban megsütjük.

Jó étvágyat!

Kalendárium

Március 4.

SZENT KÁZMÉR

Krakkó, 1458. október 3. +Grodνό, 1484.

Kázmér IV. Kázmér lengyel király hat fia közül másodikként született 1458. október 3-án a krakkói királyi várban. Édesanyja, II. Habsburg Albert Erzsébet nevű leánya nevelte kilencedik évéig. Akkor a híres történétíró, Dlugosz Jan kanonok, majd egy idő múlva az ismert humanista, Callimachus Buonaccorsi lett a tanítója. Így Kázmér és testvérei alapos és átfogó műveltségre tettek szert, amely egyformán kiterjedt a klasszikus és a kortárs irodalomra. Szellemi iskoláztatásával egy időben folyt kiképzése a lovagi szolgálatban is. A történeti források nem említik az ifjú herceg különösebb vallásos érdeklődését vagy jámborságát. Úgy látszik azonban, hogy nemeslelkűsége és jó emlékezőtehetsége révén kiemelkedett testvérei közül. Mivel szülei anyai örökösödés jogán igényt tartottak a cseh és a magyar koronára, 1471-ben Wladiszlávot, az elsőszülöttet Prágában királlyá tették, Kázmérnak pedig ugyanabban az évben a magyar koronát kellett volna megszereznie Magyarország erőszakos meghódításával. A magyar hadjárat azonban Korvin Mátyás ellen balul ütött ki, s a történetek mély és tartós benyomást tettek Kázmérra. Apja viszont egyre jobban bevonta a lengyel államügyekbe, és utódjául jelölte őt.

Amikor 1481-ben leleplezték az orosz fejedelmek Jagelló-ellenes összeesküvését, a király egy időre Litvániába tette át székhelyét, hogy ott megszilárdítsa uralmát. Családja Lengyelországban maradt, és ennek következtében Kázmér mint királyi helytartó székelt Radomban Secundogenitus Regni Poloniae (Lengyelország királyának másodszülöttje) címmel. Fiatal kora ellenére két éven át ellátta ezt a hivatalt. Igazságossága és a rablóvilág fölszámolására irányuló tettei általános elismerést, sőt szeretetet és ragaszkodást váltottak ki a nép körében. 1483 tavaszán apja a litvániai Vilniuszbba hívta és ott alkancellárrá tette. Néhány hónapig tartó lelkiismeretes hivatalviselés után azonban Kázmér kénytelen volt megromlott egészségi állapota miatt Grodnóba menni, hogy ott kezeltesse magát, mivel hosszabb ideje tuberkulózisban szenvedett. Az akkori gyógy módokkal nem tudták egészségét helyreállítani, s 1484. március 4-én a krakkói püspök jelenlétében meghalt. A király Vilniuszbba vitette holttestét, és az ottani dóm Mária-kápolnájában temettette el. Általános volt a gyász Kázmér felett, s tisztelete hamarosan kialakult, különösen a vilniuszi keresztények között. Litvánia lovagai az ő közbenjárását kérték harcaikban.

Szentté avatását I. Zsigmond lengyel király kérte Zaski János lengyel prímás közvetítésével az V. lateráni zsinat idején (1512–1517). 1521-ben ez már meg is történt, és a kanonizáló bullát az akkor éppen Rómában tartózkodó polocki püspöknek, Ciolek Erazmusnak adták át. Az okmány azonban sohasem jutott el Lengyelországba, mert Ciolek püspök Rómában pestisben meghalt. Minden akta és okmány elpusztult a kor zűrzavaraiban. A reformáció után III. Wasa Zsigmond király újra kérte Kázmér kanonizációját, és 1602-ben VIII. Kelemen pápától új okiratot kapott, mely X. Leó korábbi iratára hivatkozott. 1604. május 10-én Szent Kázmér ereklyéit egy új kápolnába vitték át Vilniusban. Nem sokkal később ott épült föl az első templom a város és a keresztény Litvánia védőszentjének tiszteletére.

Történeti dokumentumokból és kortársak tanúvallomásaiból elég anyag van birtokunkban, amely világosan megrajzolja a szent lelki képét. Minden forrás egyhangúan bizonyítja, hogy Kázmérnak olyan jellembeli és lelki vonásai voltak, amelyeket az udvari élet körülményei közt sem megszerezni, sem megőrizni nem volt könnyű.

Kázmér jámborságát, minden mélysége mellett, jótékony rejtőzés jellemezte. Az államvezetéssel járó sokféle elfoglaltsága mellett mindig talált alkalmat, hogy feltűnés nélkül visszavonuljon az imádság csendjébe. Különös szeretettel és tisztelettel volt a Szűzanya iránt. A Szent Bernátnak tulajdonított *Omni die dic Mariae...* (Minden nap mondj Máriának...) kezdetű imát saját kezűleg írta pergamenre, és ismételten megtette imádsága és elmélkedése tárgyává. Ettől a pergamentől sohasem vált meg, még a halálos ágyán sem. Amikor 1604-ben fölnyitották a koporsóját, ezt az írást találták a feje alatt. Jámborságában távol állt tőle minden magamutogatás. A tanúk állítása szerint szívesen használta föl az éjszaka vagy a kora reggel csendes óráit, hogy észrevétlenül imádkozhasson a templomban. Istennel való együttélése személyes, kimunkált, következetes és mély volt. Odaadásából merítette az erőt az állandó önneveléshez és mások vezetéséhez. Különösen fontosnak tartotta az erkölcsi tisztaság megőrzését és szeretetben való elmélyítését. Abból a tényből, hogy Kázmér nem követte orvosai tanácsát és nem hagyta abba az önmegtartóztatást, egyes életrajzírói azt a következtetést vonták le, hogy tisztasági fogadalmat tett. Élete utolsó éveire vonatkozóan ez nem is látszik valószínűtlennek, de mindannak megfelelően, amit róla tudunk, Kázmér számára a tisztaság nem erkölcsi alapon álló testellenes tüntetés volt, hanem szívének egyszerű tette, amely a hit és a szeretet odaadásából fakadt.

Kázmér lelkületére elsősorban jellemző – az összes dokumentumban hangsúlyozott – szeretete és igazságossága az emberek iránt. Amikor egy alkalommal Boroszló polgárai segítségét kérték a csapássá lett rablóvilág leküzdésére, mivel az már az egész tartományukban elhatalmasodott, levélben azt válaszolta nekik (1482. február 11.), hogy megteszi a kellő intézkedéseket az igazságosság érdekében, melynek gyakorlására egész életében törekedni akar. Nemcsak a lengyel életrajzírók festenek Kázmérról kiváló képet, hanem még egy kortárs porosz krónika is kiemeli egyéniségét. Ez a forrás is nyomatékosan és félreérthetetlenül dicséri a régens Kázmér igazságosságát és bölcsességét. Targowiczki János, a királyi kancellária titkára ugyanebben a szellemben megállapítja, hogy Kázmér jellemének említett tulajdonságaival „sok nép szívét” megnyerte. Szent Kázmérnak oly gyakori, jámborkodó elrajzolása ellen hatásosnak tetszik

mindenekelőtt az a tárgyilagos és lelkes dicséret, amelyet Callimachus, a nagy humanista talált a lengyel királyfira: „Vagy nem kellett volna megszületnie, vagy örökké kellett volna élnie.”

Ünnepét 1621-ben vették föl a római naptárba, március 4-re.

Szentünk, akit a lengyel nép oly mélyen szeretett és tisztelt, – amint mondják – hercegi ruhája alatt állandóan vezeklő inget viselt, a földön hált, s amennyire csak lehetséges volt, megtagadta magától a fejedelmi élet kellemességeit. Egy óra az örökmécses fényénél többet jelentett neki, mint az udvari népnek egy ünnepi éjszaka a csillárok ragyogásában. Ha nem találták a lakásán, tudták, hogy a várkápolnában vagy a város valamelyik templomában kell keresni. Aki segítséget kérve hozzá fordult, megtapasztalhatta Kázmér nagy igazságosságát és szelídségét, melynek forrása elmélyült vallásossága volt.

Kázmér előre megmondta halála napját és teljes buzgósággal készült rá. Haldokolva azt a kívánta, hogy a Minden nap mondj kezdetű Mária- imádságnak, amelyet annyira szeretett, másolatát tegyék a koporsójába.

Amikor elérkezett halálának órája, teljes áhítattal megcsókolta a Megfeszített sebeit és Istennek ajánlotta lelkét. Halála után százhusz évvel fölnyitották a sírját. Teste a sírbolt nedvessége ellenére ép volt, sőt a leplet, amelybe burkolták, a Mária-himnusszal együtt sértetlenül találták. Három napon át – így tudja a jámbor hagyomány - - kellemes illat áradt a sírból. A seregestül odasiető hívek tisztaságának jelképét látták benne.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Tenger Szilárd:

NAGYBÖJTI GONDOLATOK 2004

Elnémult a zene.
Nincs többé tánc.
Készítsd fel lelked ember,
A SZENTIDŐ téged vár!

Ideje újra megfordulni!
Hamut szórni fejedre,
Hogy emlékezz mindig
Porrá váló nevedre.

Nézd a magányban küszködött.
Olajfák hegyén könnye véres!
Nem magáért verejtékezik.
Érted! Ki oly vétkes.

Nézd a keresztet!
A haldokló királyt.
Ki megfeszítve is,
Áldotta Izrael fiát.

Bűnük terhét ő cipelte.
A kereszt őt verte földre.
De tovább harcolt a szeretet,
S így a halált összetörte.

Szállj magadba ember!
A föld porába vezekelj!
S vigyázz, nehogy
A pokol listáján szerepelj!

Viccek:

Riviéra

- Milyen nagyszerűen néz ki Szabó úr!
- Ja, a Riviérának köszönhetem.
- Ott nyaralt?
- Nem én, hanem a családom.

C

Az egérke és az elefánt egy motoron utaznak. Az elefánt vezet, majd így szól:

- Félsz, egérke?
- Nem félek én! - hangzik a válasz.

Az elefánt gázt ad, majd kis idő múlva megint megkérdezi:

- Félsz, egérke?
- Én? Ugyan!

Az elefánt csutkáig nyomja, mígnem elfogy a benzin. Leállnak az első kútnál, és feltankolnak. Visszafelé az egérke vezet, és ő is megkérdezi:

- Félsz, elefánt?
- Nem én! - válaszolja.

Az egérke padlóig nyomja a gázt, majd újra megkérdezi:

- Félsz, elefánt?
- Nem én! - hangzik a válasz.

Mire az egérke:

- Pedig félhetnél, mert nem érem el a féket.

C

Egy ember, csikorgó fékekkel megálló taxiból ugrik ki a badacsonyi kikötőben. A hajó kb. tíz méterre a parttól. Kofferét nagy ívben a hajóra dobja, szó nélkül a vízbe veti magát, majd pár karcsapás után csuromvizesen felkapaszkodik a fedélzetre.

- Sikerült! - lihegi elégedetten.
- Az biztos -szól az egyik matróz-, de nem tudott volna várni, amíg kikötünk?

C

A parancsnok beszélget a katonákkal, hogy kinek mi a szakmája. Van asztalos, esztergályos, kőműves, aztán egyszer csak talál egy matematika tanárt.

- Maga ért a matematikához?
- Jelentem, igen!
- Akkor mondja meg, mennyi háromszor tizenhét!
- Ötvenegy!
- Ejha! Hogy tudta ilyen gyorsan kiszámolni?
- Hát nagyon egyszerű volt. Háromszor tíz az harminc, és háromszor hét az huszonegy. Ebből már csak az következik, hogy huszonegy meg harminc az ötvenegy.

- És maga mondja, hogy ért a matematikához? Nem egyszerűbb lett volna az, hogy ötven meg egy az ötvenegy?

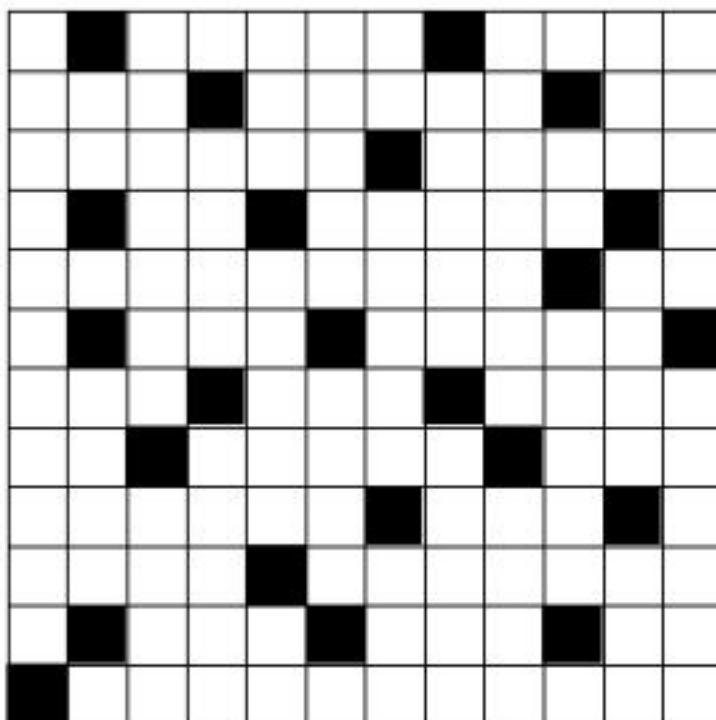
Rejtvény !!!

Az alábbi szavak és betűcsoportok öt kivétellel elhelyezhetők az ábrában. A kimaradt öt szóból az alábbi történet csattanóját állíthatja össze.

A hitközséget roppant izgatta, hogy a rabbijuk miért tűnik el minden héten, a szombat ünneplésének kezdetén. Azt gyanították, hogy titokban a Mindenhatóval találkozik, ezért megbíztak valakit, hogy kövesse. Az ember látta, hogy a rabbi földművesnek álcázta magát, és egy megbénult keresztény asszonynak segédkezett: kitakarította a kunyhóját és ünnepi ebédet készített neki. Amikor a kém visszatért, a hitközség megkérdezte:

- Na, hová ment a rabbi, fel az égbe?

-

Kétbetűsek:

AJ, AM, AN, ÁN, CA, EN, IS, LY, OF, RU

Hárombetűsek:

ALT, CSÁ, IDO, JÁR, KÁR, KOR, LTA, MÉG, NEM, PAP, TAU, TÁR, TEA, VÓT

Négybetűsek:

AGÁD, ALKA, AMIG, ERED, ERIE, KAPÓ, SARH, TÁJI, TRES

Ötbetűsek:

ACHÁT, ALFAJ, ANION, ANNAK, ANNÁL, AURÉL, CAPUA, FLUÓR, MADÁM, MARJA, ÓRIÁS, OTTAN, TARAJ, UNARI, UNOTT

Hatbetűsek:

AFIKPO, LITANI, SOMLYÓ

Hétbetűsek:

AKNAKUT, CRICOVU, ELHASAL,

Kilencbetűsek:

ADOPOTLÉK

Tízbetűsek:

MAGASABBRA

Tizenegy betűsek:

AKARATTALAN, KIMUTATHATÓ

A rejtvényre adott megfejtéseiket minden hónap 28-ig várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre egyetlen egy helyes megfejtés érkezett:

Katona Olívia

A februári rejtvényünk helyes megfejtése:

„Isten azonban föloldozta a halál bilincseit és föltámasztotta őt.”

CSODATÉVŐ

A röskei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor, Tóth Zoltán

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu